

Arrest

nr. 250 053 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
De Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse en Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat G. JORDENS in opvolging van advocaat A. RECKER, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 15 maart 2019, diende op 27 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 april 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 27/03/2019
Overdracht CGVS: 21/11/2019*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond uw persoonlijk onderhoud plaats op het CGVS op 11 februari 2020 van 09.07 uur tot 13.10 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Recker Anne-Charlotte, was aanwezig gedurende het gehele persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Venezuela en de Dominicaanse Republiek te bezitten. Uw beide ouders hebben eveneens de dubbele nationaliteit. U bent geboren op 19 maart 1990 te Caracas in Venezuela. Toen u zes of zeven jaar was, verhuisde u met uw ouders naar de Dominicaanse Republiek. Als kind reisde u vaak op en af tussen Venezuela en de Dominicaanse Republiek. Op uw 17e vestigde u zich in Caracas. In 2011 bent u gaan samenwonen met uw toenmalige partner E. M. N. M. (O.V. (...)) in Los Jardines del Valle in Caracas. Jullie hebben samen een dochter, N. In 2014 of 2015 heeft u een huis gekocht in de sector Tanques, tevens in Caracas. Via uw vader leerde u werken als elektronicus en techniker. U herstelde tv's, gsm's en computers. U werkte samen met uw peter en als zelfstandige.

In 2009 of 2010 werd u politiek actief tegen de regering in Venezuela. U heeft vier keer deelgenomen als waarnemer bij de verkiezingen in Venezuela, waarvan de laatste keer in december 2015. Omwille van uw politiek activisme werd u bedreigd door colectivos, chavistas en mensen die voorstander waren van de regering. Nadat uw burens bedreigd hadden om de colectivos naar uw huis te sturen, heeft u samen met uw vrouw en kinderen het huis verlaten. Jullie verbleven een tijdje op hotel, waarna u in juni 2016 samen met uw toenmalige partner en dochter Venezuela heeft verlaten. Jullie namen het vliegtuig naar de Bani in de Dominicaanse Republiek. Jullie huurden een huis en u ging werken als vrachtwagenchauffeur in het bedrijf van uw neef. Uw toenmalige partner werkte als schoonheidsspecialiste en uw dochtertje ging naar school. Jullie doel was om er geld te verzamelen om naar België te komen. In de Dominicaanse Republiek heerst er xenofobie en werden er soms kinderen ontvoerd door mensen die hun organen wilden verkopen.

Op 15 maart 2019 bent u samen met uw toenmalige partner en jullie dochter in België aangekomen. Op 22 maart 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. In 2019, na jullie aankomst in België, zijn u en E. M. N. M. uit elkaar gegaan. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw paspoort, twee identiteitskaarten en een brief van een stembureau uit Venezuela neer.

Uw broer S. P., R. J. (O.V. (...)) verblijft eveneens in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS wijst erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel

2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de overheid van Venezuela als die van de Dominicaanse Republiek. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van de Dominicaanse Republiek, noch dat u in geval van een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit om onderstaande redenen.

Gevraagd naar uw vrees in de Dominicaanse Republiek, verklaarde u dat u vreest dat uw dochter en ex-partner niet bij u in de Dominicaanse Republiek zouden kunnen wonen (CGVS, p. 11). U wordt er op gewezen dat u reeds eerder verklaard heeft dat uw dochter de nationaliteit van de Dominicaanse Republiek heeft, waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 11-12). Vervolgens wordt u gevraagd om welke reden uw dochter dan niet bij u zou kunnen wonen. U stelt dat het kind bij zijn beide ouders moet kunnen wonen (CGVS, p. 12). Dienaangaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat u samen met uw kind en uw ex-partner drie jaar lang in de Dominicaanse Republiek heeft gewoond (CGVS, p. 10-11). Uw dochter ging eveneens naar school in de Dominicaanse Republiek (CGVS, p. 11). Het feit dat u vindt dat uw kind bij de beide ouders moet kunnen opgroeien en dat dit volgens u niet zou kunnen in de Dominicaanse Republiek, maakt echter geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uit (CGVS, p. 11-12). Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of internationale bescherming nodig is tegen mogelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, quod non in casu. Waar u verwijst naar de xenofobie ten aanzien van Venezolanen, stelt u dat (§Venezolanen verweten wordt het werk van de mensen uit de Dominicaanse Republiek af te nemen. U haalt aan dat ook uw ex partner hierover opmerkingen kreeg en dat mensen haar weigerden te helpen (CGVS, p. 13). De door u aangehaalde uitingen van xenofobie zijn - hoe verwerpelijk ook - onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelt bovendien dat u persoonlijk niet werd geconfronteerd met xenofobie (CGVS, p. 13). Wat betreft uw vrees dat uw dochter zou kunnen worden ontvoerd slaagt u er niet in om uw vrees te concretiseren (CGVS, p. 12-13). U vreest dit omdat het voorkomt in de Dominicaanse Republiek dat kinderen gestolen worden voor hun organen (CGVS, p. 11-12). Gevraagd of er redenen zijn waarom u denkt dat uw kind geïsoleerd zou worden door personen die kinderen ontvoeren of stelen verwijst u naar de algemene situatie in de Dominicaanse Republiek. De door u aangehaalde vrees is hypothetisch en niet gebaseerd op concrete gegevens.

Tevens verklaart u dat u niet kan terugkeren naar de Dominicaanse Republiek omwille van de economische situatie in het land (vragenlijst CGVS dd. 18.11.2019, vraag 5). Economische problemen op zich vallen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. De economische situatie volstaan op zich evenmin om te besluiten tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens niet dat u financiële of economische problemen kende in de Dominicaanse Republiek. U had namelijk werk, u bezat een moto, u huurde een woning en u heeft familie die in Bani in de Dominicaanse Republiek verblijft (CGVS, p. 6, 11). Op zijn minst kan hieruit worden afgeleid dat u over een netwerk beschikt in de Dominicaanse Republiek dat u de nodige ondersteuning kan bieden bij een terugkeer.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw paspoort en uw Venezolaanse en Dominicaanse identiteitskaart tonen uw identiteit en dubbele nationaliteit aan, die hier heden niet ter discussie staan. Met betrekking tot brief die u neerlegt over uw activiteit als waarnemer bij de verkiezingen in 2013 in Venezuela, dient te worden opgemerkt dat deze brief geen verband houdt met uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in de Dominicaanse Republiek.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal niet over informatie beschikt die stelt dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft de erkenning als vluchteling van uw broer S. P., R. J. die in maart 2014 aankwam in België en in februari 2018 asiel vroeg moet ten slotte worden opgemerkt dat uw vluchtrelaas geen enkel verband houdt met uw broer. Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift bevat twee middelen.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:*

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen; artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna "EVRM") en artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, en de principe van eenheid van de familie".

Verzoeker heeft ernstige vervolgingen en bedreigingen voor vervolgingen ondergaan in de twee landen waarvan hij de nationaliteit heeft. De bedreigingen in Venezuela hebben plaats gevonden in een context van een erge, politieke zowel als economische crisis, waar de onveiligheid ook alarmerend is.

Hij licht toe als volgt:

"De vervolgingen in de Dominicaanse Republiek hebben plaats gevonden in een huidig context van zware discriminatie tegen Venezolanen (hoewel verzoeker over de Dominicaanse nationaliteit beschikt, wordt hij er vaak als Venezolaans beschouwt, wegens zijn accent en manier te spreken).

Verzoeker werd in Venezuela herhaaldelijk bedreigd met de dood wegens zijn politieke activiteiten voor de oppositie (voor de Mesa Unida Democrática -MUD-).

De CGVS betwist dit niet. De internationale bescherming wordt hem echter geweigerd omdat hij naast de Venezolaanse nationaliteit, ook de Dominicaanse heeft.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging of loopt een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar de Dominicaanse Republiek omwille van wegens het feit dat hij er vaak als Venezolaans beschouwt wordt, wegens zijn accent. Trouwens is zijn (toenmalige) partner, de moeder van zijn dochtertje, zowel als hun dochter Venezolaans,

en lijden ze onder zware discriminatie. Doordat duizenden Venezolanen naar de Dominicaanse Republiek gevlucht zijn, werd de xenofobie, zoals in vele andere landen van Latijn America, veel sterker (zie hieronder).

Het is trouwens niet omdat verzoeker beschikt over een dubbele nationaliteit dat hij niet langer in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling of ondergeschikt subsidiaire bescherming.

Art. 1 van de Conventie van Genève bepaalt dat verzoeker niet gehouden is om terug te vallen op zijn Dominicaanse nationaliteit indien hij hiervoor een zinvolle reden heeft:

"Si une personne a plusieurs nationalités, l'expression "le pays dont elle a la nationalité" désigne l'un des pays dont elle a la nationalité. Une personne n'est pas réputée être privée de la protection du pays dont elle est ressortissante si elle n'invoque pas la protection de l'un des pays dont elle a la nationalité sans motif valable."

Ondergeschikt volgt uit de richtlijnen van UNHCR dat de Dominicaanse nationaliteit bovendien effectief moet zijn:

"107. Lorsqu'on examine le cas d'un demandeur ayant deux ou plusieurs nationalités, il convient cependant de distinguer entre la possession d'une nationalité du point de vue juridique et le bénéfice de la protection du pays correspondant. Le cas peut se présenter où le demandeur a la nationalité d'un pays à l'égard duquel il n'éprouve aucune crainte mais où cette nationalité peut être considérée comme étant inefficace dans la mesure où elle n'emporte pas la protection qu'implique normalement la possession de la nationalité. En pareil cas, la possession d'une deuxième nationalité ne sera pas incompatible avec le statut de réfugié. "

(Zie UNHRC, Directeurs sur les procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut des réfugiés au regard de la convention de 1951 et du protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés réédité, Genève, décembre 2011)

Verzoeker vreest voor een onmenselijke en vernederende behandeling in de Dominicaanse Republiek, zowel tegen hem omdat hij als Venezolaans beschouwt wordt en de xenofobie zeer sterk is, als tegen zijn (toenmalige) partner en hun dochter, wie ook Venezolanen zijn.

Gezien huidig context van conflict en geweld in Venezuela, en van zware xenofobie in de Dominicaanse Republiek, zijn de verklaringen van verzoeker niet enkel coherent maar ook plausibel.

Bovendien kan verzoeker geen verdediging verkrijgen van de Dominicaanse overheden. Zoals hij uitgelegd heeft, verwerpt de Dominicaanse politie aanvallen tegen Venezolanen vaak, en beschouwt dit als kleine criminaliteit.

Er is inderdaad een erge xenofobie tegen Venezolanen in Dominicaanse Republiek.

Alleen in October 2018 waren er al 30.000 Venezolanen immigreert naar de Dominicaanse Republiek (zie in bijlage Dominican Today, "Crisis: 30.000 Venezuelans uprooted to Dominican Republic", 09/10/2018, <https://dominantoday.com/dr/poverty/2018/10/09/crisis-30000-venezuelansuprooted-to-dominican-republic/>). Hoofdzakelijk doordat Venezolanen vele jobs overgenomen hebben, heerst er een zware discriminatie tegen hen.

Deze groeiende xenofobie tegen Venezolanen beperkt zich niet tot de Dominicaanse Republiek, maar vindt plaats in de meeste andere Latijns Amerikaanse landen. Verschillende objectieve bronnen bevestigen dit (zie in bijlage DNYUZ, "In Latin America, fears of rising discrimination, xenophobia against Venezuelan migrants", 18/10/2019, <https://dnyuz.com/2019/10/18/in-latin-america-fears-of-risingdiscrimination-xenophobia-against-venezuelan-migrants/> en Al Jazeera. Venezuelans face new barriers, xenophobia across South America, 14/08/2019, <https://www.aljazeera.com/indepth/features/venezuelans-face-barriers-xenophobia-south-america-190809183548040.html> en ook PRI, 'I get screamed at in the streets': Colombia's patience with Venezuelan migrants wears thin, 10/05/2019, <https://www.pri.org/stories/2019-05-10/i-get-screamed-streets-colombias-patiencevenezuelan-migrants-wears-thin>).

Zoals in deze objectieve bronnen uitgelegd, worden Venezolanen worden van de arbeidsmarkt, van huisvesting markt, van de toegang tot gezondheid verworpen wegens de groeiende xenofobie tegen hen.

Verzoeker en zijn familie werden herhaaldelijk gediscrimineerd in de Dominicaanse Republiek, zonder dat de politie hem hulp zou geven.

We herhalen dat artikel 48/3, § 2 bepaalt dat:

"Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking moge lijken uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden:

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van :

a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld:

- b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;*
- c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;*
- d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;*
- e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;*
- f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard. "*

Zoals boven uitgelegd, worden Venezolanen in de Dominicaanse Republiek tot alle deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Ze zijn zowel tot fysieke geweld als tegen psychologische geweld blot gesteld, door de Dominicaanse burgers zonder dat de Dominicaanse politie hem beschermt. We zijn van mening dat dergelijk geweld ernstig genoeg is, wegens hun aard en herhaaldelijkheid, om een schending van artikel 3 van het EVRM te vormen.

Trouwens heeft zijn (toenmalige) partner, de moeder van hun dochter, als Venezolaan, geen recht op langdurig verblijf in de Dominicaanse Republiek. Ze kan alleen een 6 maanden visum verkrijgen, en zou naar Venezuela moeten terugkeren om een visum voor langere verblijf voor de Dominicaanse Republiek aanvragen moeten.

Verzoeker, samen met zijn familie, kan per gevolg van alle redenen supra, niet terugkeren naar de Dominicaanse Republiek.

De vrees van verzoeker wegens zijn politieke activiteiten tegen zijn andere land van nationaliteit (Venezuela) moeten dus in rekening genomen worden. Echter betwist de CGVS de vervolgingen tegen hem niet, ze moeten dus als vastgesteld worden."

Zoals door objectieve bronnen wordt aangetoond, onderdrukt de Venezolaanse regering elke vorm van oppositie. Dit wordt zowel door geweld, foltering, arrestaties, plundering, als intimidatie uitgevoerd. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert, worden niet alleen leiders binnen de oppositie, journalisten of mensenrechten verdedigers vervolgd. Zij verwijst naar rechtspraak van de Raad (RvV 21 oktober 2019, nr. 227 665). Dit is van toepassing op verzoeker, aangezien hij actief en openlijk de oppositie ondersteunde. Hij ondersteunde MUD, nam deel aan betogingen tegen de regering en heeft vier keer gewerkt als waarnemer bij de verkiezingen. Geen van deze gegevens worden door de bestreden beslissing betwist.

Prima facie heeft verzoeker een nood aan internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn politieke overtuigingen (tegen de Venezolaans regime).

In een tweede middel zal aangetoond worden dat de grieven van de bestreden beslissing onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de vervolgingen die verzoeker heeft ondergaan en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Dominicaanse Republiek in vraag te stellen.

Verzoeker vraagt om het geheel van verzoekers verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie. Er zijn genoeg elementen om de vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Er moet dan rekening worden gehouden met artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad (RvV 9 december 2011, nr. 71 610; RvV 29 juni 2009, nr. 29 226). De bestreden beslissing spreekt het vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegen.

Bovendien toont de bestreden beslissing niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek, geen risico loopt weer de slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen. Verzoeker meent, op basis van zijn verklaringen, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Bovendien meent verzoeker dat de onderzoekspllicht niet op een afdoende wijze werd uitgevoerd.

Verder heeft de onveiligheid een nieuwe drempel bereikt. Het geweld werd zowel door het leger, de politie, de colectivos, als door gewapende bendes gepleegd, zonder dat slachtoffers bescherming van hun overheden kunnen krijgen.

Op 4 juli 2019 hebben de Verenigde Naties opnieuw een verslag gepubliceerd over de situatie (verzoekschrift, stuk 16).

Het verzoekschrift licht daarna vier onderdelen toe: (A) De gewelddadige repressie van elke vorm van oppositie; (B) De onveiligheid; (C) De politieke veranderingen en erge spanningen; (D) De erbarmelijke socio-economische situatie.

(A) De gewelddadige repressie van elke vorm van oppositie

Elke vorm van oppositie wordt inderdaad in Venezuela onderdrukt. Leden van de oppositie, zowel als gewone betogers worden willekeurig gearresteerd, en in mensonterende omstandigheden gedetineerd. Verschillende rapporten melden systematisch buitensporig geweld tegen burgers door de politie (verzoekschrift, stukken 5, 6, 7, 8, 10, 16).

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert, zet de regering verder willekeurig geweld in tegen burgers en leden van de oppositie. Zelfs familieleden van oppositieleiden, die niet zelf betrokken zijn in politiek, worden als doelwit genomen, binnen de politiek van intimidatie en repressie van de regering. Bovendien, werden tijdens de protesten tegen de regering tussen 21 en 25 januari 2019 opnieuw 900 betogers gearresteerd, en 41 gedood door de politie. Recentelijk (op 21/03/2019) werd de stafchef van de beweging van Juan Guaido, Roberto Marrero door de politie gedetineerd, op voorwendsel van het voorbereiden van een terroristisch aanval. Ook buitenlandse journalisten werden gedetineerd. Sinds 2014, werden meer als 12.400 mensen gearresteerd, wegens deelname aan manifestaties. Buitengerechterlijke executies, intimidatie, en het willekeurige en disproportionele gebruik van geweld tegen gewone betogers en burgers zijn gewoonlijk geworden in Venezuela. Verschillende betrouwbare bronnen melden dat mensen vermoed van verzet, of van samenzwering tegen de regering gefolterd worden, zowel als hun familieleden. Uit informatie van de VN blijkt ook dat vervolging voor een kritische houding ten aanzien van het regime zich uitbreidt naar familieleden. Verschillende leden van de oppositie werden door de politie gearresteerd, gefolterd, en zijn onder onopgehelderde omstandigheden gestorven. Hoewel de regering dit niet officieel herkent, duiden alle tekenen erop dat de regering oppositie leden arresteert en vermoordt. De repressie van de regering tegen zelfs vermoede leden van de oppositie, of gewone betogers en mensen die hun onenigheid met de beleid van de regering openlijk aantonen is erger geworden. In doorsnee, zijn in 2016 elke week 106 mensen gedood door de politie of van het leger. Sinds 2017 worden burgers niet langer door het gewoonlijke rechterlijke systeem beoordeeld, maar door militaire rechtbanken. Bovendien werden tussen april en eind juli 2017 alleen over 4000 mensen gewond aan de hand van de ordetroepen, en over 5000 mensen willekeurig gearresteerd. Foltering en erge mishandelingen worden ook gemeld. Zoals boven vermeld, worden zowel gewone betogers als leden en ondersteuners van de oppositie, en mensenrechten verdedigers willekeurig gearresteerd, en in mensonterende omstandigheden gedetineerd en mishandeld. Sinds de invoering van de "*wet tegen haat*" in 2017, wordt ook de vrije mening uiting sterk beperkt. Journalisten zowel als mensen die op sociale media hun oppositie tonen tegen de regering kunnen gearresteerd worden, op basis van deze wet.

(B) De onveiligheid

Venezuela is het gewelddadigste land ter wereld geworden, dat niet in openlijk oorlog is. Het land wordt zelfs door sommige bronnen als het gevaarlijkste ter wereld beschouwt (verzoekschrift, stukken 4 en 18). Het aandeel moorden in Venezuela is 10 keer hoger dan de gemiddelde aantal. Caracas werd bovendien tot de tweede meest gevaarlijke stad ter wereld genoemd. Er is sprake van ernstige mensenrechtenschendingen, op alle vlakken. Men leest ook dat afpersing, moorden, kidnappings gewoonlijk geworden zijn. Dit wordt ook niet door de bestreden beslissing betwist, die erkent dat crimineel geweld in Venezuela wijdverbreid is. Niet alleen de politie maakt gebruik van geweld tegen burgers, maar ook vele verschillende andere actoren. Objectieve bronnen bevestigen dat de Venezolaanse regering het monopolie op het gebruik van geweld verloren heeft. Zoals door verzoeker verklaard, voeren verschillende gewapende banden hun gewelddadigheden in absolute straffeloosheid uit. Er zijn tientallen van duizenden "*Colectivos*", die politiek en crimineel geweld mengen. Ze worden als "*véritable groupe paramilitaire du Vénézuéla*" beschreven. Ze beheersen een groot deel van het Venezolaans grondgebied, controleren delen van de georganiseerde criminele netwerken, doden, persen af, en kidnappen. De *Colectivos* zijn gesteund door de regering, en voeren hun criminele activiteiten in absolute straffeloosheid uit. Hoewel ze bij het begin van hun creatie door de regering gecontroleerd werden, heeft de regering geen meer controle op hun activiteiten en misdaden. De *Colectivos* zijn niet alleen criminele bendes, maar ze steunen ook de regering door hun gewelddadige repressie van elke vorm van dissidentie. UNHCR bevestigt dat er heden in Venezuela absolute en veralgemeende straffeloosheid heerst.

(C) De politieke veranderingen en erge spanningen

Uit recente bronnen blijkt dat een militaire interventie in Venezuela van de Verenigde Staten mogelijk is, dat Rusland, China, en Turkije de Maduro regering steunen terwijl de Verenigde Staten zowel als de Europese Unie en verschillende Latin Amerikaanse landen Juan Guaido steunen. De politieke situatie is zeer gespannen en absoluut onvoorspelbaar (verzoekschrift, stukken 9, 11 en 12). Bovendien heeft Nicolas Maduro en zijn regering de ordetroepen ingezet bij de grens met Colombia en Brazilië om te voorkomen dat de humanitaire levering gebracht door de Amerikaanse militairen naar Venezuela gebracht wordt. Juan Guaido heeft verklaard dat hij brigades creëren zal om zich tegen een tussenkomst van de Venezolaanse militairen te verdedigen. Op 23 en 24 februari 2019 waren er gewelddadige confrontaties tussen betogers tegen de Maduro regime en de militairen die de humanitaire leveringen tegenhouden bij de grenzen, waarbij 2 gedood zijn, en honderden gewond geraakt zijn. Volgens de verklaringen van de Secretary of State van de Verenigde Staten Mike Pompeo, "*zijn de dagen van Nicolas Maduro geteld*", wat de mogelijkheid van een militaire interventie van de USA opnieuw aanduidt. Rusland heeft bovendien op 25 maart 2019 meerdere militaire vliegtuigen met troepen en uitrusting naar Caracas gestuurd. De Verenigde Staten hadden een paar dagen vroeger aangekondigd dat een militaire interventie in Venezuela steeds mogelijk is. Het risico op een militaire confrontatie blijft dus bestaan, en de onderhandelingen tussen de Nicolas Maduro en Juan Guaido blijven tot nu vergeefs.

(D) De erbarmelijke socio-economische situatie

Wat de socio-economische situatie betreft, is de situatie in de laatste maanden nog verslechterd. Deze situatie werd al door de COI Focus van 2018 als "*situation d'urgence humanitaire complexe avec un nombre alarmant de décès*" karakteriseert. De verslagen hieronder geven duidelijk aan dat, in tegendeel tot wat de bestreden beslissing beweert, het de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medische zorg, en huisvesting ontbreekt. De COI Focus van 2019 meldt niets over de socio-economische situatie. Verzoeker meent dat dit een indicatie is, op zijn minst, dat de situatie zich niet verbeterd heeft. Verschillende objectieve bronnen bevestigen dat de socio-economische omstandigheden in Venezuela nog steeds precaire en ernstig verontrustend zijn (verzoekschrift, stukken 3, 11, 12, 13, 14, 15, 17 en 19). De Venezolaanse bevolking lijdt aan een gebrek aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medische zorg, huisvesting. Door de oliecrisis werd de situatie in Venezuela alleen nog erger, doordat vele ladingen van geïmporteerde goederen niet konden aankomen, terwijl Venezuela afhangt van import om te overleven. Trouwens staat het land nu ook voor de uitdaging van de covid-19 crisis, en met de staat van de infrastructuur voor medische hulp, wordt de sanitaire situatie alleen nog moeilijker. Meer dan 80% van de Venezolaanse bevolking is al ondervoed door de enorme inflatie en de afwezigheid van basisvoedingsmiddelen in de winkelen. De inflatie is nog gestegen en bereikt nu 80.000 %. Verslagen melden dat de gebrek aan voedsel en medicijnen tot nu door gaat. Er zijn geen officiële cijfers van de regering, maar vele bronnen bevestigen dat de grote delen van de bevolking aan ondervoeding leidt. Een studie van de NGO Human Rights Commission (voor de Zulia State) "*found that 72 percent of food items were in short supply in October and November, even as prices soared by 305 percent. The study concluded that Maracaibo residents suffer from all the aspects of food insecurity: concerns about acquiring the food; limited variety, quality and rations; and hunger. Nearly 75 percent of the homes surveyed reported that at least once over the previous three months, the adults and children were hungry but did not eat. Only 8 percent reported eating protein every day.*"

Bijna 90% van de Venezolaanse bevolking is onder de armoedegrens. De meesten kunnen onvoldoende voedingsmiddelen kopen, wanneer er iets te kopen is in de winkels. Sterfgevallen wegens ondervoeding stijgen. Bovendien zijn er herhaaldelijk langdurige stroomtekorten (met erge gevolgen op ziekenhuizen en basisdiensten), waardoor ook de toegang tot water sterk beperkt wordt. Grote manifestaties werden georganiseerd om tegen de onbeschikbaarheid van deze basisdiensten te protesteren. Er is sprake van precaire levensomstandigheden van de Venezolaanse bevolking, dewelke basisvoedingsmiddelen zowel als toegang tot huisvesting en basis medische zorg ontbreekt. De publieke infrastructuur zoals scholen, ziekenhuizen, of openbaar vervoer werken niet meer. Vrouwen en kinderen worden bijzonder hard getroffen door ondervoeding. Meer dan een op twee kinderen in Venezuela lijdt van ondervoeding, zoals door Caritas Venezuela vermeld wordt. Schoolbezoek door kinderen mindert steeds wegens de moeilijke situatie. In 2016 alleen zijn meer dan 11.000 zuigelingen gestorven door gebrek aan melkpoeder in ziekenhuizen, wat een verhoging van 30% betekent. Wat de toegang tot medisch zorg betreft, wordt bericht over het gebrek aan basismedicatie en medisch materieel, en over het verschijnen van eerder uitgeroeide ziekten (zoals dyphteria).

"We benadrukken dat verzoekster van een tumor aan de borst lijdt, wat niet door de CGVS betwist werd. Hoewel de tumor goedaardig is, moet verzoekster regelmatig medicamenten nemen om te genezen, waaraan we geen of onvoldoende toegang heeft in Venezuela."

De regering weigert bovendien om humanitaire leveringen met medicijnen in het land te laten. Ook toegang tot huisvesting is onvoldoende. Het verslag meldt dat vele families van hun huis op straat gezet worden, zowel als herhaaldelijke en lange stroomuitval. De Venezolaanse bevolking ontbreekt het aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medische zorg, huisvesting. Er is ook geen vooruitzicht op een verbetering van de situatie, door het weigeren van de regering om hulp van internationale organisaties te accepteren.

De *"High Representative of the Council of the European Union"* bevestigt dat er nog minder vooruitzicht op een verbetering van de situatie is, sinds president Maduro zich opnieuw tot president heeft laten kiezen, op basis van een niet democratisch verkiezingsproces en meldt: *"This only pushes further away the possibility of a constitutional negotiated solution while the political, economic and social situation in the country keeps getting worse and the impact of the crisis in the stability of the region is increasing"* (Zie Declaration by the High Representative on behalf of the EU on the new mandate of President Maduro, 10/01/2019).

In tegendeel tot wat de bestreden beslissing beweert, ontbreekt het de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medische zorg, en huisvesting.

In geval van terugkeer naar Venezuela, zou verzoeker dus aan onmenselijke of vernederende levensomstandigheden lijden, wat met een schending van artikel 3 van het EVRM overeenstemt.

Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen, en wegens de actuele onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in Venezuela.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; artikelen 48/6, § 5, en 62 van de Vreemdelingenwet en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Hij licht dit toe als volgt:

"Verwerende partij meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoeker met betrekking tot de vervolgingen tegen hem en zijn familie in de Dominicaanse Republiek."

De vrees van verzoeker wegens zijn politieke activiteiten tegen zijn andere land van nationaliteit (Venezuela) moeten dus in rekening genomen worden. Echter betwist de CGVS de vervolgingen tegen hem niet, ze moeten dus als vastgesteld worden. We verwijzen ditbetreffend naar de ontwikkelingen supra (p 6-7).

Verzoeker ment trouwens dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van zijn vrees in de Dominicaanse Republiek aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

2.1. Wat de vluchtelingenstatus betreft

De CGVS ment dat de xenofobie ten aanzien van Venezolanen in de Dominicaanse Republiek niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging beschouwt te worden.

Verzoeker betwist dit echter en verwijst naar de middelend supra. Zoals boven uitgelegd, worden Venezolanen in de Dominicaanse Republiek tot alle deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Ze zijn zowel tot fysieke geweld als tegen psychologische geweld blot gesteld, door de Dominicaanse burgers zonder dat de Dominicaanse politie hem beschermt. We zijn van mening dat dergelijk geweld ernstig genoeg is, wegens hun aard en herhaaldelijkheid, om een schending van artikel 3 van het EVRM te vormen.

2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus (48/4, §2, a,b) betreft

Verwerende partij benadrukt dat verzoeker ook Dominicaans is en dat hij in de Dominicaanse Republiek geen reëel risico loopt van ernstige schade loopt, in de zin van de subsidiaire bescherming.

Echter, zoals boven uitgelegd, werd verzoeker en zijn familie zwaar gediscrimineerd, wegens de op alle vlakken verbreide xenofobie tegen Venezolanen, omdat verzoeker in de Dominicaanse Republiek vaak als Venezolaan beschouwt wordt (door zijn accent en omdat hij een Venezolaanse (toenmalige) partner heeft en zijn dochter ook Venezolaan is (of tenminste wordt ze als Venezolaan beschouwt omdat ze er geboren is, met de Venezolaans accent spreekt, en een Venezolaanse moeder heeft).

We herhalen dat artikel 48/3, § 2 bepaalt dat:

" Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking moge lijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van :

a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld;

b) wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd;

c) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing;

d) ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd;

e) vervolging of bestraffing wegens de weigering militaire dienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van militaire dienst strafbare feiten of handelingen inhoudt die onder de uitsluitingsgronden van artikel 55/2, § 1, vallen;

f) daden van gender specifieke of kindspecifieke aard. "

Zoals door verzoekster uitgelegd, worden Venezolanen in de Dominicaanse Republiek tot alle deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Sinds hij zelfs vaak als Venezolaan beschouwt wordt (wegens zijn accent en omdat zijn (toenmalige) partner Venezolaan is, en hun dochter ook -of tenminste als Venezolaan beschouwt wordt omdat ze er geboren is en met de Venezolaans accent spreekt-).

Ze zijn zowel tot fysieke geweld als tegen psychologische geweld blot gesteld, door de Dominicaanse burgers zonder dat de Dominicaanse politie hem beschermt. We zijn van mening dat dergelijk geweld ernstig genoeg is, wegens hun aard en herhaaldelijkheid, om een schending van artikel 3 van het EVRM te vormen, en verzoeker vraagt per gevolg dat hem de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a), b) toegekend wordt.

Voor de boven vermeldde redenen, is het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij. Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verwerende partij is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd.

Bovendien heeft verwerende partij niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld in tegenstelling met artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker volhardt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico lopen op ernstige schade.

Hij moet een internationale bescherming krijgen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

"3. UNHCR, "Venezuela: Dire living conditions worsening by the day, UN human rights experts warn", 9 February 2018, <https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22646&LangID=E>

4. New-York Times, "Armed Civilian Bands in Venezuela Prop Up Unpopular President", April 22, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/04/22/world/americas/armed-civilian-bandsin-venezuela-prop-up-unpopular-president.html>
5. VOA News, "Venezuela's New Anti-hate Law Derided as Censorship", 09/11/2017, <https://www.voanews.com/a/venezuela-anti-hate-law-derided-censorship/4108673.html>
6. Committee to Protect Journalists, "Venezuela's anti-hate law provides Maduro with another tool to intimidate the press", 06/02/2018, <https://cpj.org/blog/2018/02/venezuelas-anti-hate-law-provides-maduro-with-anot.php>
7. The Guardian, Fernando Alban: UN to investigate death in custody of Venezuelan politician, 09/10/2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/oct/09/fernando-alban-death-venezuela-opposition-politician-custody>
8. Human Rights Watch, Venezuela: Hunger, punishment and fear, the formula for repression used by authorities under Nicolas Maduro, 20/02/2019, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/02/venezuela-hunger-punishment-and-fear-the-formula-for-repression-used-by-authorities-under-nicolas-maduro/>
9. RTBF, Venezuela: Guaido n'exclut pas d'autoriser une intervention militaire des USA si nécessaire. 09/02/2019, https://www.rtf.be/info/monde/detail_venezuela-guaido-n-exclut-pas-dautoriser-une-intervention-militaire-des-usa-si-necessaire?id=10141094
10. Human Rights Watch, Venezuela: Suspected Plotters Tortured- Military Officers, Family Members Detained and Abused, 09/01/2019, <https://www.hrw.org/news/2019/01/09/venezuela-suspected-plotters-tortured>
11. The Guardian, US aid for Venezuela arrives in Colombia, but delivery uncertain, 17/02/2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/feb/17/usaid-for-venezuela-arrives-in-colombia-but-delivery-uncertain>
12. BBC News, Venezuela crisis: President Maduro's 'days numbered' – Mike Pompeo, 24/02/2019, <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47348293>
13. The New-Yorker, "Venezuela's Food Crisis Reaches a Breaking Point", 22/02/2019, <https://www.newyorker.com/news/news-desk/venezuelas-food-crisis-reaches-a-breaking-point>
14. BBC News, "Venezuela power cuts: Blackouts continue as protests loom", 09/03/2019. <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47504722>
15. The Washington Post, "Childhood, disrupted: Venezuela is in danger of losing a generation", 28/05/2019, https://www.washingtonpost.com/world/the-americas/childhood-disrupted-venezuela-is-in-danger-of-losing-a-generation/2019/05/26/748f0b3c-6136-11e9-bf24-db4b9fb62aa2_story.html?utm_term=.90539b532b45
16. UN Human Rights report on Venezuela urges immediate measures to halt and remedy grave rights violations, <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24788&LangID=E>
17. Human Rights Watch, World Report 2019- Events of 2018. Venezuela, <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/venezuela>
18. CNN, Venezuela named world's most dangerous country again, poll finds, June 8, 2018, <https://edition.cnn.com/2018/06/08/world/gallup-venezuela-most-dangerous-country-intl/index.html>
19. Al Jazeera, "Venezuela petrol crisis worsens as US orders supply cut", 07/04/2020, <https://www.aljazeera.com/ajimpact/venezuela-petrol-crisis-worsens-orders-supply-cuts-200408150330237.html>
20. Al Jazeera, Venezuelans face new barriers, xenophobia across South America. 14/08/2019, <https://www.aljazeera.com/indepth/features/venezuelans-face-barriers-xenophobia-south-america-190809183548040.html>
21. PRI, 'I get screamed at in the streets': Colombia's patience with Venezuelan migrants wears thin, 10/05/2019, <https://www.pri.org/stories/2019-05-10/i-getscreamed-streets-colombias-patience-venezuelan-migrants-wears-thin>
22. Dominican Today, "Crisis: 30,000 Venezuelans uprooted to Dominican Republic", 09/10/2018, <https://dominantoday.com/dr/poverty/2018/10/09/crisis-30000-venezuelans-uprooted-to-dominican-republic/>
23. DNYUZ, "In Latin America, fears of rising discrimination, xenophobia against Venezuelan migrants", 18/10/2019, <https://dnyuz.com/2019/10/18/in-latin-america-fears-of-rising-discrimination-xenophobia-against-venezuelan-migrants/>

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing heeft zich beperkt tot een onderzoek ten opzichte van de Dominicaanse Republiek, aangezien verzoeker naast de Venezolaanse ook de Dominicaanse nationaliteit heeft.

2.4. Wat de vluchtelingenstatus betreft, betwist verzoeker de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen.

Met de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie maakt verzoeker geen nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk. Een verzoek om internationale bescherming wordt immers individueel, op de eigen merites onderzocht. Verzoeker maakt een link met deze informatie niet aannemelijk door te volharden in zijn afgelegde verklaringen. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS wijst erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term ‘het land waarvan hij de nationaliteit bezit’ elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder “land van herkomst” in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de overheid van Venezuela als die van de Dominicaanse Republiek. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van de Dominicaanse Republiek, noch dat u in geval van een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dit om onderstaande redenen.

Gevraagd naar uw vrees in de Dominicaanse Republiek, verklaarde u dat u vreest dat uw dochter en ex-partner niet bij u in de Dominicaanse Republiek zouden kunnen wonen (CGVS, p. 11). U wordt er op gewezen dat u reeds eerder verklaard heeft dat uw dochter de nationaliteit van de Dominicaanse Republiek heeft, waarop u bevestigend antwoordt (CGVS, p. 11-12). Vervolgens wordt u gevraagd om welke reden uw dochter dan niet bij u zou kunnen wonen. U stelt dat het kind bij zijn beide ouders moet kunnen wonen (CGVS, p. 12). Dienaangaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat u samen met uw kind en uw ex-partner drie jaar lang in de Dominicaanse Republiek heeft gewoond (CGVS, p. 10-11). Uw dochter ging eveneens naar school in de Dominicaanse Republiek (CGVS, p. 11). Het feit dat u vindt dat uw kind bij de beide ouders moet kunnen opgroeien en dat dit volgens u niet zou kunnen in de Dominicaanse Republiek, maakt echter geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uit (CGVS, p. 11-12). Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale

bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of internationale bescherming nodig is tegen mogelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, quod non in casu. Waar u verwijst naar de xenofobie ten aanzien van Venezolanen, stelt u dat (Venezolanen verweten wordt het werk van de mensen uit de Dominicaanse Republiek af te nemen. U haalt aan dat ook uw ex partner hierover opmerkingen kreeg en dat mensen haar weigerden te helpen (CGVS, p. 13). De door u aangehaalde uitingen van xenofobie zijn - hoe verwerpelijk ook - onvoldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelt bovendien dat u persoonlijk niet werd geconfronteerd met xenofobie (CGVS, p. 13). Wat betreft uw vrees dat uw dochter zou kunnen worden ontvoerd slaagt u er niet in om uw vrees te concretiseren (CGVS, p. 12-13). U vreest dit omdat het voorkomt in de Dominicaanse Republiek dat kinderen gestolen worden voor hun organen (CGVS, p. 11-12). Gevraagd of er redenen zijn waarom u denkt dat uw kind geïmagineerd zou worden door personen die kinderen ontvoeren of stelen verwijst u naar de algemene situatie in de Dominicaanse Republiek. De door u aangehaalde vrees is hypothetisch en niet gebaseerd op concrete gegevens.

Tevens verklaart u dat u niet kan terugkeren naar de Dominicaanse Republiek omwille van de economische situatie in het land (vragenlijst CGVS dd. 18.11.2019, vraag 5). Economische problemen op zich vallen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. De economische situatie volstaat op zich evenmin om te besluiten tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt overigens niet dat u financiële of economische problemen kende in de Dominicaanse Republiek. U had namelijk werk, u bezat een moto, u huurde een woning en u heeft familie die in Bani in de Dominicaanse Republiek verblijft (CGVS, p. 6, 11). Op zijn minst kan hieruit worden afgeleid dat u over een netwerk beschikt in de Dominicaanse Republiek dat u de nodige ondersteuning kan bieden bij een terugkeer.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Uw paspoort en uw Venezolaanse en Dominicaanse identiteitskaart tonen uw identiteit en dubbele nationaliteit aan, die hier heden niet ter discussie staan. Met betrekking tot brief die u neerlegt over uw activiteit als waarnemer bij de verkiezingen in 2013 in Venezuela, dient te worden opgemerkt dat deze brief geen verband houdt met uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in de Dominicaanse Republiek.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal niet over informatie beschikt die stelt dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft de erkenning als vluchteling van uw broer S. P., R. J. die in maart 2014 aankwam in België en in februari 2018 asiel vroeg moet ten slotte worden opgemerkt dat uw vluchtrelaas geen enkel verband houdt met uw broer. Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofdte zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een

gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

In casu stelt de Raad vast dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er geen sprake is van een gewapend conflict. De algemene veiligheidssituatie in de Dominicaanse Republiek laat niet toe om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.6. De grieven die betrekking hebben op de problemen die verzoeker zou hebben bij een terugkeer naar Venezuela zijn bijgevolg niet relevant.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP